

Полтавський юридичний інститут
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого
Координаційний центр з надання правової допомоги
Регіональний центр з надання безоплатної вторинної правової
допомоги у Полтавській області
Новий болгарський університет
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна
Інститут підготовки кадрів
Державної служби зайнятості України
Полтавська державна аграрна академія
Дніпропетровський регіональний інститут державного
управління Національної академії державного управління
при Президентові України
Українська асоціація європейських студій
Полтавський обласний центр перепідготовки та підвищення
кваліфікації працівників органів державної влади,
органів місцевого самоврядування,
державних підприємств, установ і організацій

АДАПТАЦІЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ ДО ПРАВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ

**Матеріали III Всеукраїнської
за міжнародною участю
науково-практичної конференції
25-26 жовтня 2018 року**

Полтава
2018

спостерігати привнесення нових суто регіональних (національних) форм недержавних громадських організацій. Темп цього процесу настільки великий, що дозволяє прогнозувати утворення в ряді цих країн (окрім, імовірно, Беларусі) повноцінного збалансованого і стійкого громадського сектору суспільства в найближчі 5-7 років [6].

В Україні діє понад 13 тисяч громадських організацій з різним статусом, які охоплюють своєю діяльністю практично усі сфери суспільного життя [6].

На сучасному етапі розвитку української держави спостерігаються наступні тенденції у здійсненні права на свободу совісті та віросповідання, права на створення релігійних організацій: плюралізація вірувань; демонополізація ролі традиційних релігій у визначенні показників моральності, «праведності» способу життя й поведінки особи, життєдіяльності об'єднань, груп, спільностей у встановленні критеріїв соціально-змістовного розмежування «добра» і «зла» у конкретно-історичних умовах, обставинах; деєтнізація віри (зокрема, релігійної).

У всіх цих тенденціях знаходить прояв закономірне розширення права людини на свободу віросповідання, процес, безумовно, прогресивний і гуманістичний.

Виходячи з вищевикладеного, ми можемо зазначити, що необхідно розробити та законодавчо закріпити механізми для поглиблення та розвитку співпраці між організаціями громадянського суспільства і органами державної влади, передусім на місцевому рівні, а також вирішити проблеми, що суттєво перешкоджають налагодженню конструктивного співробітництва між органами державної влади та громадськістю.

Література:

1. Загальна декларація прав людини. - Прийнята та проголошена в резолюції 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 року // Офіційний сайт ВРУ // Інтернет ресурс: <http://www.zakon.gov.ua>.

2. Про громадянські і політичні права. - Міжнародний пакт. - Прийнято 16 грудня 1966 року Генеральною Асамблеєю ООН. Док. ООН A/RES/2200 А (XXI) // Офіційний сайт ВРУ // Інтернет ресурс: <http://www.zakon.gov.ua>.

3. Про об'єднання громадян. - Закон України від 16 червня 1992 року № 2460-ХІІ // Офіційний сайт ВРУ // Інтернет ресурс: <http://www.zakon.gov.ua>.

4. Міжнародний семінар: Міжсекторальна кооперація та відкритість місцевої влади як запорука динамічного та суспільного розвитку суспільства. 25-26 липня 2008р., м. Світлогорськ.- 190 с.

5. Молодь - громадські організації - громадянське суспільство. Матеріали міжнародної науково-практичної конференції. – Київ, 27-28 вересня 2013 р. – 100 с.

6. Якименко Ю. Громадянське суспільство в Україні: основні характеристики // Центр Разумкова // Електронне джерело // razumkov.org.ua.